

РЕШЕНИЕ

№ 868

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Снежана П. Тодорова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20221100901109 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав, в открито съдебно заседание, при закрити врата, на пети юли две хиляди двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар СНЕЖАНА ТОДОРОВА, разгледа търг. дело № 1109 по описа за 2022 година и взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба на длъжника „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П., за откриване на производство по несъстоятелност.

Молителят излага твърдения, че извършвал търговия със стоки за бита, но през 2019 г. поради икономическата ситуация натрупал задължения към доставчици и публичноправни такива, които не успял да погаси. В резултат на извършена данъчна ревизия бил издаден ревизионен акт, с който били установени публични задължения в размер на общо 481051,16 лева, които нямало как да бъдат изпълнени, тъй като дружеството не разполагало с достатъчно активи и било неплатежоспособно още към 31.12.2019 г.. Затова претендира да

бъде открито производство по несъстоятелност поради настъпила неплатежоспособност, а при условията на евентуалност – свръхзадълженост.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното.

Дружеството-молител е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, с капитал 5000 лева, внесен изцяло и с основен предмет на дейност търговия със стоки за бита.

В депозираната молба по чл. 625 ТЗ „Р.Д.“ ЕООД изрично признава, че към 20.06.2022 г. в правната му сфера са налице публичноправни задължения към държавата възлизащи на сумата 481051,16 лева, като дружеството не разполагало с достатъчно краткосрочни активи, с които да погаси установените с ревизионен акт задължения.

Не се твърди и не се установява „Р.Д.“ ЕООД да е носител на вещни права върху недвижими имоти или пътни превозни средства.

В производството е изготвено заключение на съдебно-финансово икономическа експертиза, което съдът кредитира като обосновано и съответно на останалите събрани в производството доказателства и въз основа на същото приема за установено следното.

Видно от ревизионен доклад на НАП № Р-22221521002484-092-001/04.11.2021 г., основен предмет на дейност на дружеството е търговия на дребно с кристални и порцеланови изделия – сервизи чаши, чинии, прибори и кухненски принадлежности (стоки за бита). Балансовото число на дружеството бележи постепенен спад в периода 2016 г. – 2018 г. от 890 хил. лв. до 1 088 хил. лв., след което е налице извънреден спад през 2019 г. до 73 хил. лв., който е продължителен и към последния обследван период 31.05.2022 г. балансовото число е едва 18 хил. лева. В обследваните години, развитието на балансовата структура на дружеството може условно да се раздели на 2 периода – от 2016 г. до 2018 г. включително, когато отчита положителни финансови резултати и структурата на активите и пасивите е равномерно разпределена, предвид дейността на дружеството – продажби на порцеланови изделия на дребно, последван от периода 2019 г. – 2022 г., когато през 2019 г. дружеството е отчело една извънредно висока загуба, която е влошила трайно балансовата му структура. Тази загуба превръща собствения капитал в отрицателен и в допълнение се наслагва извънредното нарастване на публичните задължения, което е в резултат на издадения от НАП ревизионен акт № Р-22221521002484-091-001/04.01.2022 г., с който са установени задължения за ДДС и за корпоративен данък на обща стойност 489553,39 лева - главница и 23624,23 лева – мораторни лихви.

Активът на дружеството в периода 2016 г. – 2018 г., когато видно от отчетите му то е активно и функционира нормално, е концентриран 99 % в краткосрочната си част – почти изцяло стоки, което е в съответствие с дейността му – търговия на дребно с порцеланови изделия. Дружеството не разполага с никакви дълготрайни материални активи, което е обосновано в ревизионния доклад на НАП, а именно продажбите се извършват изцяло в наети обекти, което обуславя и ненужността на ДМА. Установен е само един лекотоварен автомобил, който е напълно амортизиран и без балансова стойност, който е продаден през 2019 г., тоест 100 % от актива е краткотраен. В този период балансовото число нараства, нараства съответно и общият актив от 890 хил. лв. на 1088 хил. лева. Такава структура на актива, а именно 99 % от него да е съсредоточен почти изцяло в стоки (предвид предмета на дейност), е много добра, тъй като предполага стокова обезпеченост – основен източник на приходи, а също така предполага и много добър ликвиден профил, поради краткотрайния характер на активите. Доколкото дружеството работи в наети обекти, дълготрайни активи не са необходими и биха били в тежест на балансовата структура.

Във втория условен период, а именно 2019 г. – 31.05.2022 г. дружеството отписва стоки, които представляват нереални складови наличности на стойност 1093730,49 лева, поради което общият актив спада от 1 088 хил. лв. към 31.12.2018 г. на едва 73 хил. лв. към 31.12.2019 г..

Собственият капитал на дружеството в периода 2016 г. – 2018 г. е положителен – между 19 хил. лв. и 22 хил. лв., той се увеличава с регистрираните, макар и минимални, положителни финансови резултати (печалби) от 1 хил. лв. ежегодно и въпреки това, пропорцията на собственото финансиране от пасива е минимална – през целия период е едва 2 %. В периода 2019 г. - 31.05.2022 г. собственият капитал е отрицателен (- 311 хил. лв.) и от към края на 2019 г. в резултат от отчетената висока загуба, продължава да спада до (- 758 хил. лв.) към 31.05.2022 г., което прави дружеството изцяло декапитализирано и свръхзадължияло в този период, както и зависимо от външни кредитори, тъй като собственото му участие във финансирането е отрицателно. Въпреки, че през 2019 г. са вписани допълнителни резерви за 857 хил. лв., които са увеличили чувствително собствения капитал, то същите се явяват недостатъчни да компенсират отчетената загуба.

Задълженията на дружеството (пасивът, намален с размера на собствения капитал) в периода 2016 г. – 2018 г. поради увеличаващото се балансово число (от 890 хил. лв. на 1 088 хил. лв.) и сравнително статичния (неподвижен) собствен капитал (между 19 хил. лв. и 22 хил. лв.), се увеличават като абсолютно число от 871 хил. лв. на 1 066 хил. лв. В голямата си част обаче, в този период задълженията са с дългосрочен характер, което е добре за ликвидния профил на дружеството. Краткосрочните задължения са между 10 % и 26 % от общия размер на задълженията, което предвид изцяло краткосрочния актив и положителния собствен капитал в периода потвърждават, че ликвидният профил на дружеството е добър.

Във втория условен период – 2019 г. - 31.05.2022 г., логично на преминаването на собствения капитал в отрицателен, задълженията надхвърлят стойността на пасива, респективно стойността на балансовото число, което прави дружеството свръхзадължияло и доколкото тази това се наблюдава през целия цитиран период, сочи, че това е трайна тенденция. Освен, че е свръхзадължияло, задълженията на дружеството в този период са изцяло с краткосрочен характер. Обобщено, освен, че задълженията надхвърлят като стойност балансовото число, респективно и общата стойност на актива, те са и с изцяло краткосрочен характер, което неизбежно води до извънредно влошаване на показателите за ликвидност и ликвидния профил на дружеството. През 2021 г. в резултат на влезлия в сила ревизионен акт на НАП допълнително се увеличават публичните задължения, а това означава и общия размер на задълженията на дружеството.

Обобщено, в периода 2016 г. – 2018 г. дружеството е с нарастващо балансово число, респективно нарастващ общо актив, който е 100 % концентриран в краткотрайни активи, като 99 % от тях представляват стоки, което предвид предмета на дейност на дружеството е естествено. В същия период то е с положителен собствен капитал, който нараства минимално от 19 хил. лв. на 22 хил. лева и представлява едва 2 % от финансирането на дружеството, а 98 % остават за външни кредитори. Въпреки голямата пропорция на задълженията, в голямата си част те са дългосрочни, като между 10 % и 26 % в периода е дялът на краткосрочните задължения, което предполага един добър ликвиден профил и липса на затруднения в обслужване на задълженията. За този период коефициентът на обща ликвидност е много над референтната стойност от 1: 4,86 за 2016, г., 3,84 за 2017 г. и 11,10 за 2018 г..

В периода 2019 г. - 31.05.2022 г. дружеството отчита загуби, като през 2019 г. загубата е извънредно висока (-1 092 хил. лв.), което намалява балансовото число до едва 73 хил. лв.

с трайно намаляваща тенденция, собственият капитал става отрицателен, също с трайно намаляваща тенденция, а увеличаващите се задължения, частично извънредно нараснали от влязъл в сила ревизионен акт на НАП през 2021 г. са с изцяло краткосрочен характер. Всичко това води до трайно влошаване на ликвидния профил при изцяло краткосрочни задължения надхвърлящи краткотрайните активи, изцяло декапитализиране, което води до свръхзадължнялост и не-автономност. Тези процеси обуславят рязко намаляване на показателите за обща ликвидност, които са значително под минималната изискуема „здравословна“ в икономическия смисъл стойност от 1. Така за 2019 г. коефициентът за обща ликвидност е 0,19, за 2020 г. – 0,13, за 2021 г. – 0,05 и към 31.05.2022 г. показателят е едва 0,02.

По отношение на показателите за бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, същите са незначителни (под 0,1) за целия обследван период, доколкото преобладаващият актив са стоките, които имат характер на материален запас и не участват в изчислението на тези коефициенти.

През втория условен период се влошават и показателите на задължнялост и финансова автономност. Доколкото тези два показателя са реципрочни, изводът в генералния случай е еднопосочен. Приема се, че задължнялостта следва да е под 1, а автономността над 1, за да бъдат в сравнително здравословни в икономическия смисъл граници.

В първия условен период 2016 г. – 2018 г. собственият капитал е почти статичен (неподвижен), но представлява много ниска пропорция от пасива – едва 2 %. Това предполага сравнително висока задължнялост (98 % от пасива са задължения), което е видно и от коефициентите. Автономността съответно е ниска, тъй като дружеството е финансирано почти изцяло от външни кредитори. През втория период 2019 г. - 31.05.2022 г. коефициентите са отрицателни, поради отрицателния собствен капитал, което прави дружеството изцяло свръхзадължияло и не-автономно. Дружеството е свръхзадължено, считано от 2019 г., като е видно, че състоянието му не се подобрява, напротив - влошава се, т. е. налице е трайна отрицателна тенденция.

Други доказателства от значение за разрешаване на молбата не са ангажирани.

Молбата на „Р.Д.“ ЕООД с правна квалификация чл. 625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице - търговец, който твърди да е неплатежоспособен, а при условията на евентуалност – свръхзадължен (с оглед формулирания петитум). Разгледана по същество молбата е основателна.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са две имуществени състояния на длъжника: 1). неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове търговци и 2). свръхзадълженост - специално основание, приложимо само спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ, каквото е и настоящото, но искането за откриване на производство по несъстоятелност поради наличието на това състояние е релевирано при условията на евентуалност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Затова уеднаквената съдебна практика по чл. 290 ГПК, изразена в решение № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202 от 10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 143 от 16.10.2015 г. по т. д. № 937/2015 г. на ВКС, I Т. О. и други, приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Състоянието на неплатежоспособност следва да е налице към приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на търговеца в достатъчно продължителен период назад.

Както се посочи, неплатежоспособността е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ през отчетния период падеж. В конкретния случай, задълженията на дружеството са формирани основно от публично-правни задължения, които са с настъпил падеж и имат краткосрочен характер.

Преценката за способността на предприятието да погаси тези задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би я преустановило. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност.

Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от

оборотния капитал не може да бъде трансформиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължения (текущите задължения) на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коефициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи се изключват материалните запаси. В настоящият случай „Р.Д.“ ЕООД разполага само с материални запаси – стоки, предназначени за продажба, което обяснява ниската стойност на коефициентите, различни от общата ликвидност.

За целия изследван период до 2018 г. коефициентите за ликвидност на дружеството са съответствали на референтните стойности, включително същото е разполагало с независимост от кредиторите си и от икономическа гледна точка е било надежден контрагент.

Тази финансово-икономическа картина бележи рязка промяна през 2019 г., когато са отписани стоки и по-късно с влязъл в сила ревизионен акт са установени публично-правни задължения на дружеството и същите са включени в баланса като краткосрочни задължения, а дружеството е отчело значителна загуба и собственият му капитал е станал отрицателна величина. Това състояние не е преодоляно към приключване на устните състезания, а размерът на публично-правните задължения нараства чрез акумулиране на лихви. При това положение, е налице трайна невъзможност търговецът-молител да погасява краткосрочните си задължения, която невъзможност не е преодоляна към приключване на устните състезания в настоящото производство и няма обективни предпоставки за преодоляването ѝ.

Действително, при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежеспособност, но само ако спирането е по отношение на някое от задълженията, изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 608 ТЗ. Няма съмнение, че „Р.Д.“ ЕООД е спряло плащанията на публичноправни задължения, което обосновава прилагането на презумпцията по чл. 608, ал. 2 ТЗ, включително фактът-презумпционна предпоставка се признава от самия молител. Ето защо, следва да се приеме, че е налице състояние на неплатежеспособност и с оглед приложение на въведената законова презумпция, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежеспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС - в решение [№ 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г.](#), II т. о., [решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г.](#), II т. о., [решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г.](#), I т. о., решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и други, е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежеспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни

активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежоспособността. Или началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността.

Съдът приема, че към 31.12.2019 г. показателят за обща ликвидност е достигнал ниво много под референтната стойност от 1, а именно 0,19, като краткосрочните активи на „Р.Д.“ ЕООД не са били достатъчни за покриване на краткосрочните му парични задължения. Затова като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 31.12.2019 г., към която затрудненията на молителя имат траен характер и не представляват проявление на временни затруднения в дейността на предприятието, тъй като това състояние не е преодоляно до приключването на устните състезания.

Извод за настъпила неплатежоспособност препятства разглеждането на заявеното при условията на евентуалност основание за откриване на производство по несъстоятелност – свръхзадълженост, тъй като не е настъпило вътрешнопроцесуалното условие за това.

Предвид липсата на данни за наличието на имущество на молителя, което да е достатъчно за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност и при неизпълнено задължение от молителя, респ. от неговите кредитори за внасяне на сумата 6000 лева, указано им с определение от 24.06.2022 г., са налице всички предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, едновременно с което дружеството да бъде обявено в несъстоятелност и производството да бъде спряно. В тази хипотеза временен синдик не се назначава, нито се определя дата за провеждане на първо събрание на кредиторите.

Съгласно чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, „Р.Д.“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати в полза на съда дължимата за производството държавна такса в размер на 250 лева, която да бъде събрана от масата на несъстоятелността.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П. и ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА Й ДАТА – 31.12.2019 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, по отношение на „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П..

СПИРА производството по т. дело № 1109/2022 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ, на КРЕДИТОРИТЕ и на ДЛЪЖНИКА „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н

Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П., че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на СГС, а именно: *****, ВИС код на БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА – BNBGBGSD, необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл. 629б ТЗ в размер на 6000 (шест хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П..

ОСЪЖДА „Р.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище гр. София и адрес на управление: София, п.к. 1715, р-н Младост, ж.к. *****, представлявано от управителя Н.Ц. П., на основание чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, да заплати в полза на бюджета на Софийски градски съд, сумата 250 (двеста и петдесет) лева – държавна такса за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 ТЗ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____